

Наставно-уметничко-научном већу
Факултета музичке уметности у Београду

Сенату
Универзитета уметности у Београду

Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта

АНЕ РАДОВАНОВИЋ

„ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHÖNBERG: PIERROT LUNAIRE OP. 21, СРЂАН ХОФМАН: БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE)“

Уводно образложење

АНА РАДОВАНОВИЋ пријавила је тему докторског уметничког пројекта 1. јуна 2017. године под називом: „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHOENBERG: PIERROT LUNAIRE OP. 21, СРЂАН ХОФМАН: БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE).

На основу предлога катедре за камерну музику, Веће Факултета на седници од 7. јуна 2017. године донело је одлуку о именовању Комисије за процену теме докторског уметничког пројекта у саставу:

мр ЉУДМИЛА ПОПОВИЋ, редовни професор,
др ум. ГОРАН МАРИНКОВИЋ, редовни професор,
др МИРЈАНА ВЕСЕЛИНОВИЋ – ХОФМАН, редовни професор у пензији.

Веће Факултета на седници од 6. септембра 2017. године утврдило је предлог одлуке о усвајању Извештаја Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта и одобравању теме докторског уметничког пројекта **АНЕ РАДОВАНОВИЋ** под називом: „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHOENBERG: *PIERROT LUNAIRE OP. 21*, СРЂАН ХОФМАН: *БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE*).

Сенат Универзитета уметности у Београду на седници од 28. септембра 2017. године донео је одлуку о одобравању рада на реализацији докторског уметничког пројекта и именовању мр Људмиле Поповић, редовног професора за ментора и др Тијане Поповић – Млађеновић, редовног професора за коментора.

На основу обавештења ментора и предлога Катедре за камерну музику, Веће Факултета на седници од 6. децембра 2017. године донело је одлуку о именовању Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта **АНЕ РАДОВАНОВИЋ** под називом: „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHOENBERG: *PIERROT LUNAIRE OP. 21*, СРЂАН ХОФМАН: *БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE*)“, у саставу:

мр ЉУДМИЛА ПОПОВИЋ, редовни професор, ментор
др ТИЈАНА ПОПОВИЋ МЛАЂЕНОВИЋ, редовни професор, коментор
др ум. ТЕА ДИМИТРИЈЕВИЋ, ванредни професор,
др ум. ЈАСНА ТУЦОВИЋ, ванредни професор,
др ум. КАТАРИНА РАДОВАНОВИЋ ЈЕРЕМИЋ, ванредни професор ФИЛУМ-а у Крагујевцу.

Комисија је сачинила Извештај којим се позитивно оцењује докторски уметнички пројекат **АНЕ РАДОВАНОВИЋ** под називом: „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHÖNBERG: *PIERROT LUNAIRE OP. 21*, СРЂАН ХОФМАН: *БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE*)“.

Сем овог уводног образложења, Извештај Комисије садржи: биографске податке о кандидату, анализу јавне уметничке презентације, приказ, анализу, оцену и критички осврт на писани део докторског уметничког пројекта, оцену остварених резултата, као и закључак Комисије.

Биографија

Ана Радовановић (1982) је основне и мастер академске студије соло певања завршила на Факултету музичке уметности у Београду 2011. године у класи професорке Анете Илић. У току школовања, освојила је велики број награда на локалним и републичким такмичењима. Наступала је на концертима Оперског студија Народног позоришта „Борислав Поповић“ чији је члан од 2008. године. На великој сцени Народног позоришта остварила је улоге Пастира у опери *Тоска* Ђ. Пучинија као и улогу Фруголе у опери *Плашт* Ђ. Пучинија.

Улогом Агате у опери *Дершита* Филипа Гласа 2009. године почиње њено интензивно бављење савременом музиком. Године 2010, започиње сарадњу са пијанисткињом Недом Хофман и виолончелистом Срђаном Сретеновићем, са којима, уз фаготисту Горана Маринковића и баритона Владимира Динића, учествује у оснивању Ансамбла за нову музику *Градилиште*. Са *Градилиштем* је, од његовог оснивања 2011-те године, остварила бројне наступе међу којима се издвајају: 19, 20, 21, 24, 25 и 26. *Међународна трибина композитора; Београдски међународни чело фест* (2011. године), на којем је премијерно изведено дело Светлане Савић *Сонети*; премијерно извођење опере Татјане Милошевић *Ко је убио принцезу Монд* 2012. године (диригент Премил Петровић); премијерно извођење опере Бранке Поповић *Петроград* 2012. године (диригент Раде Пејчић); наступ на 44. БЕМУС-у на којем је премијерно изведена композиција Срђана Хофмана *Огледало* 2012. године, у сарадњи са Камерним оркестром *Гудачи Светог Ђорђа*; концерти у Новом Саду и Београду поводом промоције компакт диска 2013. године; концерти на Фестивалу савремене и електронске музике *Lasciar Vibrare* 2013. и

2014. године; концерт на отварању *XII Интернационалне музиколошке конференције* у организацији Факултета музичке уметности.

Са Ансамблом *Градилиште* је током 2013. године учествовала у музичко-сценском извођењу композиције *Пјеро месечар* Арнолда Шенберга на сцени театра *Мадленијанум*. У оквиру пројекта Ансамбла за нову музику *Градилиште* под називом *ReConstruction*, током 2014-те и 2015-те године наступа на бројним концертима како у Београду и Новом Саду, тако и у Црној Гори. Године 2015. са *Градилиштем* наступа на *Интернационалном музичком фестивалу хармонике* у Вилњусу (Литванија). У току 2016. године са *Градилиштем* остварује велики број концерата у Београду, а наступа и на концерту ауторске музике Ивана Божичевића у Загребу. Такође са овим ансамблом, одржава целовечерњи концерт у Тел Авиву (Израел) на којем поред извођења певачке деонице изводи и дело Срђана Хофмана *Знакови* у којем свира МИДИ клавијатуру.

Наступала је на фестивалу „КоМА“ од 2012-те до 2014-те године. Такође 2014-те године, наступа као солиста испред камерног оркестра *Љубица Марић* на концерту ауторске музике композитора Ђуре Живковића. Године 2016. остварује бројне целовечерње концерте камерне музике у најразличитијим саставима, а остварује и сарадњу са гудачким оркестром – ансамблом *Метаморфозис*. Исте године, у оквиру Оперосиног фестивала у Херцег Новом у Црној Гори, бива ангажована као алтернација за главну улогу Пепељуге у опери *Пепељуга* Ђоакина Росинија.

Са Ансамблом за нову музику *Градилиште* 2017. године оснива и реализује Фестивал савремене музике *ReConstruction*, први фестивал овог типа у региону. У оквиру Фестивала ангажована је као предавач на мастеркласу из извођења савремене музике за област соло певања, као члан жирија на такмичењу у извођењу српске савремене музике и као извођач на завршном концерту фестивала.

Од 2012. године наступа редовно и са камерним ансамблом *Лазарика*, а од исте године ради и као наставник соло певања у музичкој школи „Марко Тајчевић“ у Лазаревцу.

Године 2014. уписује докторске академске студије на Факултету музичке уметности у Београду на одсеку за камерну музику, у класи професорке Људмиле Грос Поповић.

Уметничка презентација

Ана Радовановић је одржала концерт у Великој дворани Студентског културног центра. На концерту су поред кандидаткиње наступили и чланови Ансамбла за нову музику *Градилиште*: Мирјана Нешковић, виолина и виола, Срђан Сретеновић, виолончело, Неда Хофман, клавира, Марина Ненадовић, флаута и пиколо и Вељко Кленковски, кларинет и бас кларинет, уметници богатих извођачких биографија. На програму су била дела двојице домаћих аутора, Милана Михајловића и Срђана Хофмана, као и дело „Пјеро месечар“ композитора Арнолда Шенберга.

У композицији „Image“ Милана Михајловића, Ана Радовановић је до танчина музички умешно изграђивала сваку фразу понаособ, а све у циљу постизања изједначеног звука и избалансиране динамике са камерним ансамблом. Интерпретација стихова овог дела, прожетог резигнираношћу и меланхолијом, захтевала је више изговарање него певање, а уклапање њиховог значења у особени звучни простор композиције који подсећа на импресионистички, Ана Радовановић је постигла уз одличан изговор француског језика.

У делу „Без јаве – у потрази за Пјероом Арнолда Шенберга“ Срђана Хофмана, кандидаткиња је на инспиративан и зналачки начин употпунила интерпретацију стварајући кохерентност како са инструментима, тако и са унапред снимљеном деоницом електронике. Као резултат промишљене интерпретације и детаљног рада на постизању одговарајуће динамике у извођењу, добијен је одлично избалансиран укупни звук ансамбла. Посебна и изузетно занимљива извођачка решења Ана Радовановић је приказала кроз дијалог са инвентивно употребљеном деоницом електронике, сугестивно потенцирајући сличности, али и разлике између електронског – неживог, непроменљивог медија, и акустичког медија чија је природа крхка и нестабилна. Посебну вештину у дијалогу са електроником кандидаткиња је приказала у одсецима у којима је потребна велика ритмичка и темповска прецизност. Такође, бриљантно је извела мотиве који се базирају на комбиновању боја живог и неживог – електронског гласа, чинећи слушаоцима готово немогућим да разазнају одакле звук долази. У крајње сугестивној интерпретацији Ане Радовановић чуло се велико искуство у раду на електроакустичким делима, њено

врхунско познавање природе и структуре електронске деонице композиције „Без јаве – у потрази за Пјером Арнолда Шенберга“, као и порекла звучних узорака који се у композицији користе.

Посебан акценат извођачког дела докторског пројекта кандидаткиње Ане Радовановић стављен је на један од постулата модернизма почетка 20. века – композицију „Пјеро месечар“ Арнолда Шенберга. Како су концертна тумачења овог дела на нашим просторима изузетно ретка, извођење је привукло многобројну публику и изазвало велику заинтересованост месецима пре самог извођења. Комисија је имала прилику да присуствује надахнутој и технички савршено извајаној интерпретацији композиције, што је посебно значајно ако се узме у обзир да «Пјеро месечар» представља једно од технички најкомплекснијих дела савремене камерне литературе. Ана Радовановић је, уз уметничку подршку Ансамбла за нову музику *Градилиште*, пронашла адекватну равнотежу између говора и певања, пародије и дескрипције. Дикција Ане Радовановић у интерпретацији стихова немачког језика била је беспрекорна и значајно је допринела већ сугестивној интерпретацији. Импазантно је било њено владање техником певаног говора - техником чије познавање не улази у редовно факултетско образовање и која тиме захтева много самосталног рада и изграђивања. Баланс звука вокално-инструменталног ансамбла био је осмишљен тако да је вокална деоница заиста чинила интегралну целину са инструменталном. Стога интерпретација овог дела није деловала као дијалог између гласа и инструмената, већ као јединствена упечатљива целина из које могу произаћи многострука значења. Профилисано трајање пауза између појединачних песама и између три главна одсека додатно је допринело формирању изразито јасне и динамичне драматургије композиције. Сви детаљи извођења ове захтевне Шенбергове партитуре били су добро осмишљени и спроведени у складу са стилским карактеристикама композиције.

Потребно је такође напоменути изузетно добро осмишљен програм концерта као и одлично конципиран редослед композиција. Композиција *Image* Милана Михајловића на почетку је веома суптилно припремила атмосферу дела која су следила, уводећи у тематику која је заједничка за све три композиције. Узнемиренијом и узбурканијом

звучном сликом у Хофмановој, а потом и Шенберговој композицији, постигнут је ефекат који је задржао пажњу публике све до самог краја концерта.

Приказ, анализа, оцена и критички осврт на писани део докторског уметничког пројекта

Писани део докторског уметничког пројекта кандидаткиње Ане Радовановић *Извођачки приступ специфичном третману гласа у камерним делима на тему Пјероа* (у поднаслову: Arnold Schönberg: *Pierrot lunaire* op. 21, Срђан Хофман: *Без јаве – у потрази за Пјероом Арнолда Шенберга* и Милан Михајловић: *Image*), састоји се од укупно шест поглавља, од којих је прво посвећено уводним разматрањима, друго питањима тумачења и извођења, потом су наредна три поглавља директно усмерена на извођачки приступ делима о којима је реч, а последње, шесто поглавље, закључним промишљањима иза којих следи списак коришћене литературе и три прилога (Прилог 1 – стихови *Пјероа месечара*, односно песме Албера Жироа на српском језику у преводу Властимира Перичића према немачком препеву Ота Ериха Хартлебена; Прилог 2 – стихови песме *Без јаве* Владислава Петковића Диса, наиме, фрагмент песме који је коришћен у делу; Прилог 3 – стихови песме *Image* Милене Павловић Барили на француском и српском језику).

У **Уводу** (стр. 3–4), кандидаткиња упућује на фокус свог истраживачког рада у оквиру докторског уметничког пројекта, а то је вокална проблематика са којом се извођач/певач сусреће у интерпретацији поменутих камерних дела. С тим у вези, Радовановићева истиче и оно што је заиста посебност њеног уметничког истраживања, као и укупног докторског уметничког пројекта: наиме, композиције *Без јаве – У потрази за Пјероом Арнолда Шенберга* (за флауту, кларинет, виолину, виолончело, мецосопран, клавир и електронику) и *Image* (за флауту, бас кларинет, виолину, виолончело, мецосопран и клавир), настале су као поруџбина у сврху кандидаткињиног докторског пројекта, са молбом да садрже заједничку тематику, односно, тематику *Пјероа месечара* Арнолда Шенберга, при чему је композиторима остављена слобода у смислу одабира компоненте која ће бити заједничка (инструментални састав, литерарни предложак, неки заједнички музички елемент, коментар на одређени Шенбергов поступак итд.) са Шенберговим остварењем (стр. 3). У

оквиру веома специфичног Шенберговог камерног ансамбла у *Пјероу месечару*, а потом и у композицијама Хофмана и Михајловића, Радовановићева је видела прави изазов за своје уметничко истраживање могућих интерпретативних решења и начина на које се одређена вокална проблематика у оквиру камерног ансамбла решава (у смислу дефинисања улоге и позиције гласа у односу на остале инструменте у камерном саставу, комуникације између гласа и инструмената итд.).

У поглављу **Интерпретација и извођење** (стр. 5–6), ауторка кондензовано и фокусирано, на малом простору, изводи закључак, апострофирајући америчког професора енглеског језика и књижевности, композитора и музиколога Лоренса Крејмера, да музичко значење јесте резултат интерпретације, а да би до интерпретације у звуку дошло, интерпретатор се суочава са записом музичког дела. Истовремено, Радовановићева наводи мишљење Феруча Бузонија да извођење може надмашити вредност записа музичког дела и директно оживети узор који је композитор чуо у свом унутрашњем слуху али није успео у потпуности да фиксира у запису. Из ових промишљања произлази кандидаткињин став да ниједна интерпретација заправо не мора бити „она права”, већ само један од начин читања музичког значења (стр. 6).

Треће поглавље под насловом **Арнолд Шенберг: Пјеро месечар** (стр. 6–32), састоји се од два потпоглавља: Певани говор (*Sprechgesang*); и Приступ интерпретацији. У овом опсежном поглављу кандидаткиња најпре веома сажето указује на контекст у којем је разматрано Шенбергово дело настало, као и на суштинска својства овог незаобилазног остварења музике 20. века, да би потом компетентно и аргументовано разматрала феномен певаног говора или *Sprechgesang*-а наводећи, како Шенбергове текстове (из предговора композиције, као и есеј *Ово је моја грешка* из 1949. године), тако и текстове Сиверса, Штајна, Стефановићеве, Долара и других. У пољу трагања и проналажења баланса између инструмената и гласа, третирања гласа као једног од инструмената, то јест, његовог прилагођавања у потпуности боји и звуку заступљених инструмента упркос томе што се због присуства литерарног текста он неминовно издваја (стр. 11), као и, с тим у вези, проналажења сопственог израза у домену певаног говора (зависног од артикулационих, динамичких, агогичких и вербалних упутстава), Радовановићева даје једну раскошну палету интерпретативних могућности у поменутом смислу, односно, своје утемељено уметничко истраживање обликује кроз комплексно

разрађену, богату, смосвојну и веома интригантну анализу свих песама (21 песма, односно, три циклуса пута седам песама), пратећи доследно и систематично драматургију читавог дела.

У четвртом поглављу под насловом **Срђан Хофман: Без јаве – У потрази за Пјероом Арнолда Шенберга** (стр. 33–41), кандидаткиња такође пружа увид у своју детаљно спроведену анализу дела и његове драматургије из визуре саображавања и уодношавања свих учесника у реализацији композиције, при чему се поље шири јер се камерном ансамблу, односно, инструментима и гласу придружује електроника која је настала компјутерском обрадом и модификацијом снимка првог дела – првих седам песама – *Пјероа месечара* Арнолда Шенберга у извођењу Ансамбла за нову музику *Граддилиште* чији је Ана Радовановић члан (стр. 33). Ауторка истиче да је постојање електронике у овој композицији, рад на интерпретацији учино умногоме сложенијим, и указује који су то све видови неопходног комплексног приступа да би се дошло до реализације. Иако је, како кандидаткиња наглашава, деоница гласа третирана крајње традиционално, занимљиво је њено тумачење енигме порекла и извора гласа у Хофмановом делу – прва појава гласа јесте електронски модификовани глас саме Ане Радовановић као глас Жироовог и Шенберговог *Пјероа месечара*, а тек потом ‘стварни’ глас исте певачице, Ане Радовановић, на сцени у *real-time* извођењу композиције *Без јаве – У потрази за Пјероом Арнолда Шенберга* – које ауторка образлаже и из којег заправо и проистиче основно својство и квалитет целокупне интерпретације.

У петом поглављу под насловом **Милан Михајловић: Image** (стр. 41–45), ауторка аналитички-интерпретативно доследно прати музичку драматургију дела и издваја основу емоцију која га проткива – а то је меланхолија. У том контексту, једноставност и лирска атмосфера овог остварења, по речима кандидаткиње, захтевала је да цео камерни ансамбл истрајно и крајње истанчано израђује сваку фразу у циљу постизања уједначеног звука и избалансиране динамике, а такође и добијања адекватног музичког израза (стр. 45).

У **Закључку** (стр. 46–47), то јест, последњем, шестом поглављу, Радовановићева истиче да је уметничко истраживање у оквиру рада на поменутих делима – три потпуно различите композиције које имају исту тематику – омогућило праћење различитих композиторских тенденција у третману гласа у оквиру камерног (електроакустичког)

ансамбла. Драматургија композиција која се заснива како на музичком, тако и на литерарном тексту, указала се као заједничка нит читавог докторског уметничког пројекта. Редослед композиција на концерту – од композиције Милана Михајловића, преко дела Срђана Хофмана до остварења Арнолда Шенберга, у кандидаткињиној интерпретацији значила је повратак прошлости на једној особеној равни – од Пјероа данас до Пјероа са почетка 20. века (стр. 41). Ауторка с правом закључује да је глас у овим остварењима потребно третирати као један од инструмената, наиме, да приоритет певача неизоставно мора бити уодношавање и саображавање са инструментима камерног ансамбла и у том смислу заједничко стварање избалансираног звука и потребне заједничке боје (стр. 47).

За списком коришћене **Литературе** (стр. 48–49) која садржи 21 библиографску јединицу на српском, енглеском и хрватском језику, следе три већ поменута **Прилога** (стр. 50–57).

Писани рад докторског уметничког пројекта Ане Радовановић почива на веома комплексном, особеном и интригантном уметничком истраживању које је резултирало јасним, доследним и занимљиво обликованим текстом који се базира на аргументованим и нековенционалним интерпретативним увидима и закључцима чији је посебан квалитет да и онда када сумирају одређене налазе и креативне исходе, истовремено и отварају нове, релативно слободне (у односу на музички текст), просторе могућих интерпретативних креација.

Оцена остварених резултата и критички осврт референата

Писани део докторског уметничког пројекта кандидаткиње Ане Радовановић под називом „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHÖNBERG: PIERROT LUNAIRE OP. 21, СРЂАН ХОФМАН: БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE)“ бави се проучавањем извођачких приступа специфичном третману гласа у горе наведеним композицијама са освртом на вокалну проблематику са којом се извођач сусреће приликом приступања интерпретацији камерних дела. Кандидаткиња је јасно понудила интерпретативна решења дела, заснована

на детаљном проучавању начина на које се вокална проблематика у оквиру камерног ансамбла може решити. Ана Радовановић је у свом писаном раду на успешан начин дала одговоре на основне недоумице које настају приликом извођења говорног певања а посебно у Шенберговом делу «Пјеро месечар». Пажљивом анализом односа између гласа и инструмената Ана Радовановић дошла је до интересантних интерпретативних решења која су образложена у писаном раду и приказана на концертном наступу. На адекватан и утемељен начин кандидаткиња је такође објаснила и процес припреме композиције која садржи деоницу електронике на примеру композиције Срђана Хофмана „Без јаве – у потрази за Пјероом Арнолда Шенберга“.

У свом раду кандидаткиња је употребила аналитичку и компаративну методу научно-уметничког истраживања и пажљивим анализирањем извођачких захтева композиција које су биле предмет истраживања, приказала је начине на које се извођачка проблематика може решити. Ана Радовановић се у раду бавила третманом гласа и осмишљавањем вокалне интерпретације у оквиру камерног ансамбла где је објаснила и којим средствима се може потцртати композиторова намера изједначавања гласа са инструментима, уз сагледавање на који начин цео камерни ансамбл може да гради изузетно сложену драматургију композиције.

Закључак комисије

Ана Радовановић је певач са значајним искуством у интерпретацији савремене музике. Њен широки спектар уметничког интересовања и дугогодишња делатност у сарадњи са најразличитијим камерним саставима доприноси имплементацији свежег извођачког духа у музички живот Београда и шире. Њен темељни рад и аналитичност проузроковали су настајање писаног докторског пројекта који представља адекватну основу за даљу уметничко-истраживачку надоградњу младих уметника. Интерпретација Ане Радовановић на докторској уметничкој презентацији је била приказ квалитетне, интимне и надасве инспирисане музичке реализације.

Имајући у виду све претходно наведено, Комисија предлаже Наставно-уметничко-научном већу ФМУ и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвати писани део

и концертно извођење програма докторског уметничког пројекта Ане Радовановић „ИЗВОЂАЧКИ ПРИСТУП СПЕЦИФИЧНОМ ТРЕТМАНУ ГЛАСА У КАМЕРНИМ ДЕЛИМА НА ТЕМУ ПЈЕРОА (ARNOLD SCHÖNBERG: PIERROT LUNAIRE OP. 21, СРЂАН ХОФМАН: БЕЗ ЈАВЕ – У ПОТРАЗИ ЗА ПЈЕРООМ АРНОЛДА ШЕНБЕРГА И МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ: IMAGE)“

Комисија:

мр ЉУДМИЛА ПОПОВИЋ, редовни професор, ментор

др ТИЈАНА ПОПОВИЋ МЛАЂЕНОВИЋ, редовни професор, коментор

др ум. ТЕА ДИМИТРИЈЕВИЋ, ванредни професор

др ум. ЈАСНА ТУЦОВИЋ, ванредни професор

др ум. КАТАРИНА РАДОВАНОВИЋ ЈЕРЕМИЋ, ванредни професор ФИЛУМ-а у
Крагујевцу